

Instytut Pamięci Narodowej - Wrocław

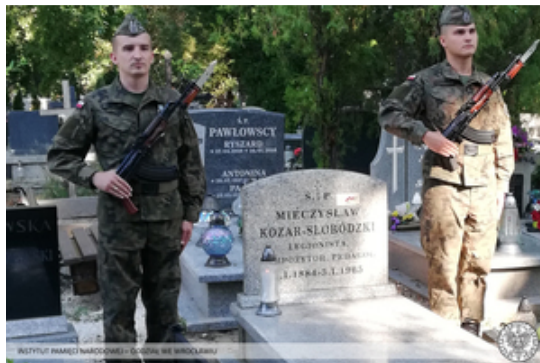
<https://wroclaw.ipn.gov.pl/wro/aktualnosci/105575,Insygnium-OJCZYZNA-SWEMU-OBRONCY-na-pomniku-nagrobny-majora-Mieczyslawa-Kozar-S.html>
20.04.2024, 17:00

Insygnium OJCZYZNA SWEMU OBROŃCY na pomniku nagrobnym majora Mieczysława Kozar-Słobudzkiego - Świdnica, 13 sierpnia 2020

Dzisiaj pieśń „Rozkwitały pąki białych róż, wróc Jasieńku, z tej wojenki już, wróc ucałuj, jak za dawnych lat, dam ci za to róży najpiękniejszy kwiat...” została odegrana na cmentarzu w Świdnicy przy grobie jej kompozytora. Upamiętniliśmy w ten sposób w ramach akcji „OCALAMY - OJCZYZNA SWEMU OBROŃCY” mjr. Mieczysława Kozar-Słobódzkiego, legionistę, muzyka i pedagoga. Major był kompozytorem wielu pieśni, w tym najstynniejszej z nich „Białe róże”. Zmarł w 1965 roku w Świdnicy.

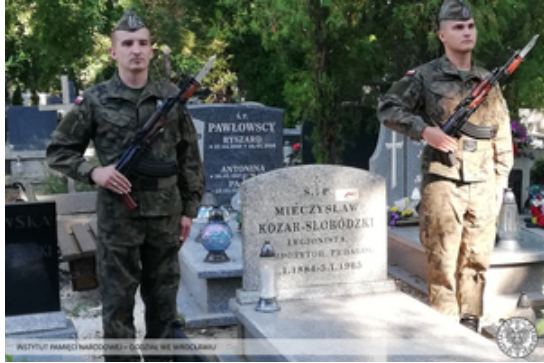
INSTYTUT PAMIĘCI NARODOWEJ - ODDZIAŁ WE WROCŁAWIU

INSTYTUT PAMIĘCI NARODOWEJ - ODDZIAŁ WE WROCŁAWIU

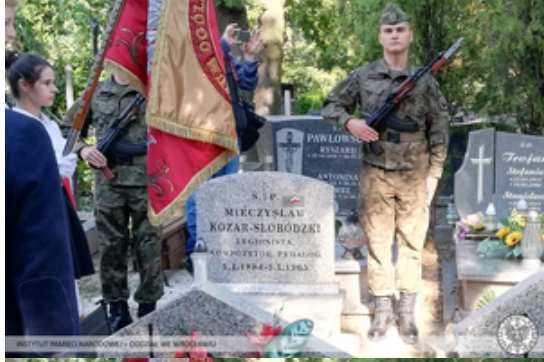
INSTYTUT PAMIĘCI NARODOWEJ - ODDZIAŁ WE WROCŁAWIU

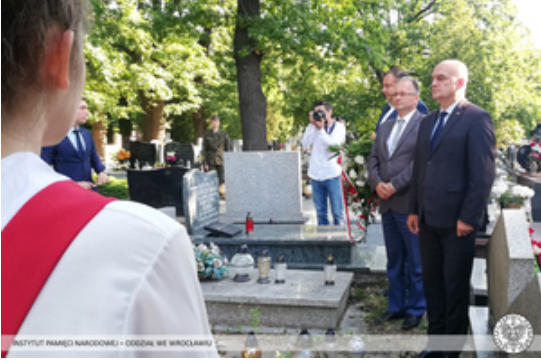
INSTYTUT PAMIĘCI NARODOWEJ - ODDZIAŁ WE WROCŁAWIU

INSTYTUT PAMIĘCI NARODOWEJ - ODDZIAŁ WE WROCŁAWIU

INSTYTUT PAMIĘCI NARODOWEJ - ODDZIAŁ WE WROCŁAWIU

INSTYTUT PAMIĘCI NARODOWEJ - ODDZIAŁ WE WROCŁAWIU

INSTYTUT PAMIĘCI NARODOWEJ - ODDZIAŁ WE WROCŁAWIU

INSTYTUT PAMIĘCI NARODOWEJ - ODDZIAŁ WE WROCŁAWIU

INSTYTUT PAMIĘCI NARODOWEJ - ODDZIAŁ WE WROCŁAWIU

INSTYTUT PAMIĘCI NARODOWEJ - ODDZIAŁ WE WROCŁAWIU

INSTYTUT PAMIĘCI NARODOWEJ - ODDZIAŁ WE WROCŁAWIU

Mieczysław Kozar-Słobódzki ur. 29 sierpnia 1885 r. w Chocimiu, syn Stanisława, urzędnika kolejowego i Joanny z Krzyżanowskich.

Absolwent gimnazjum klasycznego w Kołomyi, gdzie w czerwcu 1903 r. zdał egzamin dojrzałości. Studiował filologię germańską na Uniwersytecie we Lwowie. Później odbył służbę wojskową w 3. Pułku Artylerii Ciężkiej w Przemyślu. W 1908 r. ożenił się z Janiną Bardelówną (córką Michała i Janiny Ostoi Zagórskiej). To ona ze względu na swoje wykształcenie muzyczne ukierunkowała rozwój męża. Razem śpiewali w chórze oraz organizowali koncerty kameralne w Stanisławowie, gdzie Mieczysław podjął pracę jako nauczyciel niemieckiego. Politycznie związał się z obozem niepodległościowym. Od 1907 r. był członkiem PPS, a latach 1910-1914 należał do Drużyn Strzeleckich.

Po wybuchu pierwszej wojny światowej rozpoczął służbę w 1. Pułku Artylerii Legionów. Wówczas przyjął pseudonim „Kozar”. W 1917 r. awansował do stopnia podporucznika. Po kryzysie przysięgowym został wcielony do armii austro-węgierskiej. Dwukrotnie ranny na froncie, w styczniu 1918 r. został zwolniony z wojska. Z miejsca włączył się w działalność POW, a kilka miesięcy później przyjęto Go do odrodzonego Wojska Polskiego w stopniu porucznika. Był dowódcą garnizonu w Jabłonie, a podczas wojny polsko-bolszewickiej służył jako referent Oddziału II Naczelnego Dowództwa, jako kierownik wydziału Sekcji Politycznej Ministerstwa Spraw Wojskowych (do kwietnia 1920 r.), a później był szefem sekcji III Oddziału II Sztabu MSWojsk. oraz szefem Departamentu Wojskowego Komisariatu Generalnego w Gdańsku. W październiku 1921 r. awansowano Go do stopnia majora. W Wojsku Polskim służył do 1929 r. kiedy to został przeniesiony w stan spoczynku ze względu na stan zdrowia.

Oprócz błyskotliwej kariery wojskowej był również znany jako kompozytor piosenek wojskowych. Współpracował z warszawskimi kabaretami m.in. Qui pro quo. Zaprzyjaźnił się z Julianem Tuwimem oraz wydawcą Bronisławem Rudzkim. Sławę w środowisku legionowym przyniosło mu napisanie słów do słynnych pieśni z okresu walk niepodległościowych, m.in. *Maszerują chłopcy maszerują*, *Witaj Komendancie* czy zdecydowanie najbardziej znaną *Rozkwitały pąki białych róż* (*Białe róże*).

Okres drugiej wojny światowej przebywał w Garbatce w Puszczy Kozienickiej, gdzie pracował jako drwal. W 1945 r. przyjechał do Lublina, gdzie został skierowany do Świdnicy na Dolnym Śląsku, gdzie powierzono mu organizację szkolnictwa. Od września jako dyrektor organizował rok szkolny w pierwszej polskiej szkole średniej w tym mieście. Działał politycznie w PPS, a po wykluczeniu w 1948 r. w Stronnictwie Narodowym. W 1951 r. przeszedł na emeryturę. Po tym aktywnie włączył się w życie kulturalne lokalnej społeczności. Współpracował ze świdnickim Teatrem Państwowym (współtworzył amatorski kabaret „Krotochwila”. Uczył też śpiewu w Szkole Podstawowej i Liceum Pedagogicznym.

Zmarł 3 stycznia 1965 r. Został pochowany na cmentarzu przy ul. Brzozowej. W trakcie kariery wojskowej został odznaczony m.in. Krzyżem Virtuti Militari V klasy, Krzyżem Niepodległości i Krzyżem Walecznych (trzykrotnie).